

Nr 38.

Av herr **Bengtsson m. fl.**, om ökat anslag till främjande i allmänhet av nötboskapsaveln.

I årets statsverksproposition, nionde huvudtiteln, punkt 32, har anslaget till främjande i allmänhet av nötboskapsaveln föreslagits till oförändrat belopp eller 175,000 kronor, att utgå i tilläggspris till tjurur, tillhörande tjurföreningar.

I sin skrivelse den 18 november 1933 angående proposition till riksdagen om anslag till befrämjande i allmänhet av nötboskapsaveln har lantbruksstyrelsen ansett nu gällande bestämmelser för fördelning av ifrågavarande anslag böra givas en stadigvarande karaktär, då i annat fall förtroendet för ifrågavarande verksamhet från allmänhetens sida lätt kunde äventyras. Styrelsen har vidare under sådana förhållanden med hänsyn till nuvarande anslagsbeloppes otillräcklighet ifrågasatt höjning av detsamma.

Lantbruksstyrelsen har sålunda, med utgångspunkt från den allmänna regeln, att statsbidrag i form av tilläggspris till tjurförening borde utgå med högst halva kostnaderna för amortering av tjurkapitalet och försäkring av tjur samt med hänsyn till för dylikt ändamål beräknat behov av statsbidrag, äskat ett belopp av $(180,000 + 35,000)$ 215,000 kronor till tjurföreningar.

Vidare har styrelsen emellertid framhållit, att årliga besök hos tjurföreningarna av vederbörande premieringsnämnd vore i många fall nödvändiga för upprätthållande av ett bestående intresse för nötboskapsavelns rätta bedrivande inom resp. orter och för framkallande hos medlemmarna av den känsla av ömsesidigt ansvar, som är nödvändigt för god sammanhållning inom föreningen. Härtill komme, att med indragning av den allmänna premieringen 1933 besiktning förfarandet vid stamboksföring, såvitt angår hondjur, frångåtts, varigenom syftet med stamboksföringen på ett beklagligt sätt äventyrats. Ävenså hava kostnaderna för besiktning av handjur i enskild ägo påförts vederbörande djurägare, där hushållningssällskapen ej helt eller delvis påtagit sig denna utgift. Nu nämnda förhållanden anser lantbruksstyrelsen hava medfört kännbara följder särskilt inom sådana områden, där vederbörande avelsförening för nötboskap ej verkställer stamboksföring samt brukningsdelarna äro små eller ligga på stort avstånd från varandra. Med hänsyn härtill har lantbruksstyrelsen föreslagit anslag av statsmedel för täckande av nämnda utgifter. Tillhoppa med förenämnda anslag till tjurföreningarna uppgår lantbruksstyrelsens anslagsäskande till 230,000 kronor.

De synpunkter, lantbruksstyrelsen framhållit rörande tjurföreningarna och styrelsens förslag härutinnan, vilka avse beredande av förbättrad möjlighet för dylika föreningar att upprätthålla sin verksamhet, synas oss värda allt

beaktande. Erinras må, att tjurföreningarna utgöra det enda medel, varigenom i varje fall de mindre jordbrukarna kunna erhålla tillgång till för en rationell ladugårdsskötsel erforderlig förstklassig tjur. Av utav lantbruksstyrelsen verkställd utredning framgår emellertid, att det för innevarande budgetår anvisade anslaget icke varit tillfyllest för täckande av hos tjurföreningarna förefintligt behov av statsbidrag. Sålunda hade enligt gällande bestämmelser maximalt kunnat utgå i runt tal 233,500 kronor medan till förfogande för ändamålet stått allenast 179,200 kronor.

Då vi jämväl i övrigt anse oss böra ansluta oss till av lantbruksstyrelsen framlagt förslag, få vi i enlighet därmed föreslå, att anslaget till främjande av nötboskapsaveln uppföres i riksstaten för budgetåret 1934/35 med ett belopp av 230,000 kronor.

På grund av det sagda få vi sålunda hemställa,

att riksdagen måtte med anledning av statsverkspropositionen, nionde huvudtiteln, punkt 32, besluta att till främjande i allmänhet av nötboskapsaveln för budgetåret 1934/35 i stället för äskade 175,000 kronor anvisa ett ordinarie reservationsanslag av 230,000 kronor.

Stockholm den 17 januari 1934.

Carl Bengtsson.

K. W. Bodin.

Bernhard Nilsson.

K. E. Johanson.